

Ära küsi, miks ja milleks

**Kolmel novembriõhtul (6., 8. ja 12.)
kutsub Estonia teater New Yorgi
avangardtantsu õhtule.**

Vaataja saab näha tantsulavastusi kolmelt koreograafil, kelle loometee on olnud tihedalt seotud New Yorgiga. Need on **Marika Blossfeldt** (USA/Eesti), **Bill Young** (USA) ja **Andy Wong** (USA/Hongkong).

Tantsuõhtu Eesti-poolne projektijuht on **Saima Kranig**.

"Avangardtants ei ole Eestis päris uus asi, oleme ameeriklastega varemgi koostööd teinud. Seekordsed etendused saavad teoks tänu Mai Murdmaa algatusele. Ameerika-poolne projektijuht Marika Blossfeldt valis välja Bill Youngi ja Andy Wongi.

Bill Young kasutab kontaktimprovisatsiooni". See on midagi väga füüsilist ja jõulist, on *actionit* ja tugevaid impulsse.

Hiinlase Andy Wongi stiil toetub rohkem balletile. Tema lavastus on ülesehituselt minimalistlik. Siin pole euroopalikke tundeid ega väljaelamisi, see on pigem vaashoitud ja meditatiivne."

Kas vaatajale jutustatakse lugusid?

"Need ei ole kindlad lood alguse ja lõpuga. Tahangi vaatajale anda retsepti: ei ole vaja iga liigutuse juures otsida vastust, mida see tähendab, või mida lavastaja sellega mõtles. Muidu tekib tunne: ma ei saa millestki aru, avangardtants pole minu jaoks...

Vaataja võiks lasta end vabaks, olla avall. Kui oled avatud, lähed kaasa muusikaga, piltidega, energiaga, mis sellest tuleneb... Vahest tekib siis kujutluspilte minevikust, tulevikust, fäbielatud tunnetest, mõtetest. Ja see just ongi huvitav."

Need tantsulavastused peaksid siis küll huvi pakkuma just nooremale publikule.

"Just. Noored on ju palju rohkem avatud, kõigele uuele lahti. Loodan, et nad tulevad meiega kaasa kui põnevale reisile."

Muusika valikul on ena-

Palusin Marika Blossfeldtil rääkida oma lavastusest.

"See kõneleb ajast, ja kutsungi publikut aega veetma. Aja üle mõtlema. Tükk on suhteliselt rahulik.

Lavakujundus on tehtud kividest – joonistasime nendest spiraali, mis peaks sümboliseerima igavikku. Muusika tellisin väga noorelt heliloojalt – **Ott Karbilt** (16). Ja muusika on üles ehitatud lausa matemaatiliselt, kella järgi. See justkui sümboliseerib aja lineaarsust – vastukaaluks tsüklilisele, spiraalsele."

Mis suhted teil endal ajaga on?

"Minu ajataju on seotud rohkem looduse ja valgusega, päeva muutumisega ööks, siis jälle päevaks, aastaegade vaheldumisega.

Aega saab mõõta, aga samas on aeg ka väga subjektiivne. Kui kedagi ootad või sul on igav, tundub aeg väga pikk. Kriitilises olukorras tuleb kiiresti otsustada-tegutseda, ja siis on aega alati liiga vähe.

On põnev ette kujutada, kuidas elasid inimesed eri ajastutel. Tahaksin ka oma lavastuse kaudu minevikuga ühendust võtta."

* Kontaktimprovisatsioon põhineb tantsijate vahelistel füüsilistel kontaktidel ja puudutustel – üksteise keharaskuse ülekandmisel ja toetamisel. (Kavalehelt.)

HELINA PIIP

selest tuleneb... Vahest tekib siis kujutluspilte minevikust, tulevikust, läbielatud tunnetest, mõtetest. Ja see just ongi huvitav."

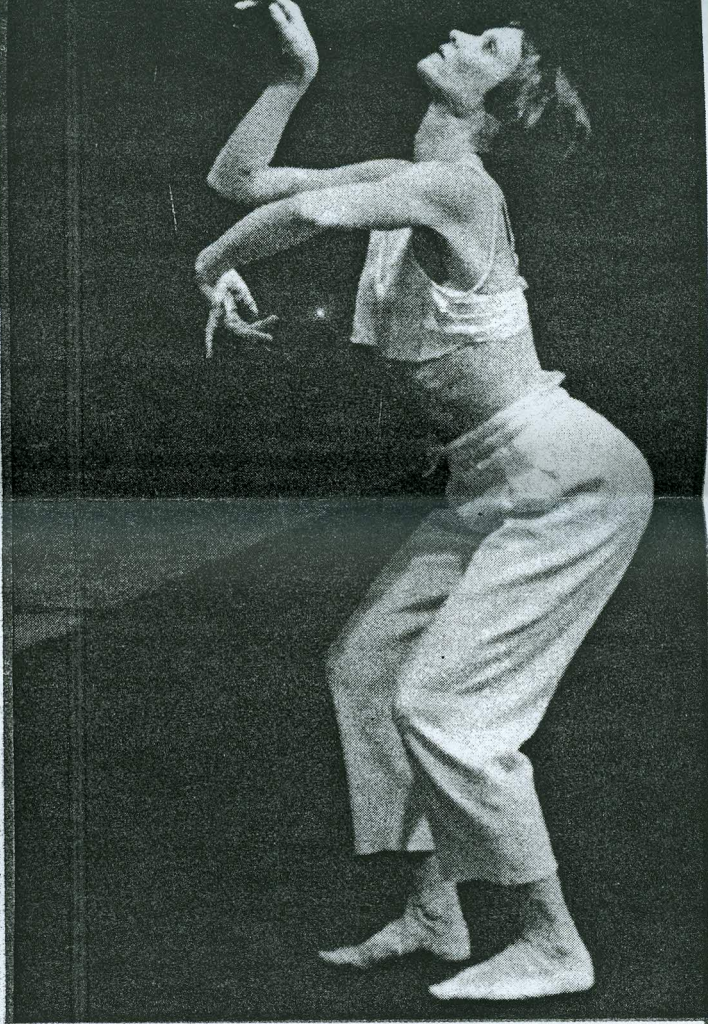
Need tantsulavastused peaksid siis küll huvi pakkuma just nooremale publikule.

"Just. Noored on ju palju rohkem avatud, kõigele uuele lahti. Loodan, et nad tulevad meiega kaasa kui põnevale reisile."

Muusika valikul on enamasti kasutatud eesti heliloojate loomingut.

"Andy Wongil olid kaasas Edith Piaffi laulud. Kuid ta mõtles ümber ja valis meie Raimond Valgre. Talle meeldis väga Sulev Luige esitus – tema hääl ja tunnetus. Muidugi rääkisin talle näitleja traagilisest surmast. Ja millise austusega suhtus Andy Wong sellesse muusikasse, justkui oleks Valgre kaks sugulashinge kokku viinud.

Bill Young on juba aastaid teinud koostööd New Yorgi helilooja Mio Moralesiga. Võtsime Bill Youngi lavastuse viimase proovi videosse ja kui ta New Yorki tagasi läks, hakkas helilooja koreograafia põhjal muusikat kirjutama."

■ Marika Blossfeldt tantsulavastuses "Lind. Naine. Vaim".